

[Justitsministeren.]

Samfundsforholdene i øvrigt er, saa maa den samme Stat, som straffer de Kvinder, der eventuelt tror, at de har taget de Forholdsregler imod Besvangelse, som de stoler paa, gøre sit til, at de Stoffer og de Varer, som den lader sælge, ogsaa er under Kontrol. Og dér er Forholdet det — det er et Omraade, som man vanskeligt kan staa og tale nærmere om offentligt —, at der dels fremkommer mange Humbugsartikler og dels ogsaa falbydes Varer eller Stoffer, som er direkte skadelige for Sundheden. En Videreførelse af denne Tankegang fører netop til de Betragtninger, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde gældende: Bør man ikke ogsaa have Kontrol med Priserne? Ogsaa det Spørgsmaal mener jeg altsaa man bør drøfte i Udvalget og med Sundhedsstyrelsen.

Jeg takker for det ærede Medlems særlige Fremhævelse af § 7. Bestemmelsen i § 7, der gaar ud paa, at den, der ved ulovlig Tvang eller ved Trusler om økonomisk Tab o. s. v. formaar en svanger Kvinde, der ønsker at gennemføre sit Svangerskab, til at lade dette afbryde, er ikke nær tilstrækkelig paaagtet i Diskussionen i det hele. Saa vidt jeg har set, har den kun været omtalt i et eneste Blad, nemlig „Ekstra-bladet“ — og dér var Citatet falsk, idet Bladet nemlig udelod Ordene: den Kvinde, der ønsker at gennemføre sit Svangerskab. Naar det udelades, faar man den ganske modsatte Mening af det, der er Hensigten.

Det er en Bestemmelse, som er rettet imod Mændene, imod de uansvarlige Mænd, og jeg kunde i den Henseende have Lyst til — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilslædelse til nogle enkelte Citater — at citere ganske kort et Par Linier af en Skrivelse, jeg fik i Gaar fra en Del Sygeplejersker. Den er overskrevet: Nødraab fra Kvinder, og der staar dér: „Spørg Læger og Sygeplejersker! Saa snart den ulykkelige Kvinde fortæller Manden, at hun er gravid, er hans første Svar: Det maa Du se at faa fjernet! Og de gifte er udsat for det samme som de ugifte.“ — Det er en Beskyldning for Ansvarløshed og Ligegladhed, en sikkert fuldt ud rammende og rigtig Beskyldning over for store Dele af Mændene — vist ogsaa enkelte inden for Det kommunistiske Parti. (Afbrydelse af *Aksel Larsen*). . . . Jeg siger det sidste, ikke for at irritere det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, han er i Regelen irriteret nok i Forvejen — (*Stemme fra Tilhørerpladserne*: Vrøvlehoved!) . . . nær, det synes jeg ikke, han er. . . —, men jeg siger det af

Hensyn til, at jeg glædeligvis finder akkurat den samme Betragtning gjort gældende i Professor Malinovskis Udtalelser, som er citeret i Svangerskabskommissionens Bilag 10, hvor denne højt ansete Russer siger:

„Den Uansvarlighedspsykologi, som endnu er stærkt fremherskende hos mange Mænd og Kvinder“ — det er altsaa i Rusland — „og den forfærdelige Behandling af Barn og Hustru, der finder allertydeligst Udtryk i Faderens Modvilje mod at betale til sit Barns Underhold, skal møde den allerhaardeste Modstand.“

Denne Udtalelse er fra den 27. Maj 1935, saa man forstod af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Tale, at Forholdene paa det Omraade har forandret sig fuldkommen i Sovjetrusland siden Maj 1935.

Til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har jeg selvfølgelig forskellige Bemærkninger. Jeg skal gøre det saa kort, som det er mig muligt, naar jeg skal vise det ærede Medlem den Hensyntagen, som jeg plejer.

Det ærede Medlem begyndte med en stærk Kritik af Kommissionens Sammensætning. Jeg tror, vi kan lade det Problem ligge, men jeg skal henlede min Forgængers Opmærksomhed paa disse kvalfulde Udtalelser.

Dernæst kritiserede det ærede Medlem for anden eller tredie Gang — jeg ved ikke, hvor ofte det er —, at jeg havde holdt Kommissionens Betænkning hemmelig. Det ærede Medlem ved godt, hvorledes det forholder sig, men hun ved ogsaa godt, at hun risikerer ikke noget ved at blive ved at sige det, for mit Svar vil ikke blive gengivet i Venstres Presse, saa det ærede Medlem kan roligt fortsætte Beskyldningen om, at jeg holdt Kommissionens Betænkning hemmelig, skønt hun ved, at jeg overhovedet ikke har hemmeligholdt den. Men da jeg var syg paa det Tidspunkt, da Kommissionens Betænkning kom, sendte jeg den straks til et Ministermøde, hvor de bestemte, at i en saa vigtig Sag vilde de afvente min Tilbagekomst, forinden de tog Standpunkt til, om Kommissionsbetænkningen skulde offentliggøres, eller hvad der skulde foretages, og da jeg kom tilbage og havde sat mig ind i hele dette Forhold, var vi tre Uger fra Landstingsvalget. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at hun i høj Grad beklagede, at hun ikke kunde faa Landstingsvalget til at foregaa om Spørgsmaalet Fosterdrab; jeg beklager det ikke, og jeg var med til at tage Ansvaret for, at vi ikke fik smidt det ud til